

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ**

**ОДЕСЬКИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ
ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ**

РЕКОМЕНДАЦІЇ

*Всеукраїнської
науково-практичної конференції
за міжнародною участю*

**РЕФОРМУВАННЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ:
ТЕОРІЯ, ПРАКТИКА, МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД**

(секційні засідання)

31 жовтня 2014 року

[Електронний ресурс]

Реформування публічного управління: теорія, практика, міжнародний досвід (секційні засідання) [Електронний ресурс] : рекомендації Всеукраїнської науково-практичної конференції за міжнародною участю. 31 жовтня 2014 року. – Одеса : ОРІДУ НАДУ, 2014. – 42 с.

© ОРІДУ НАДУ
при Президентові України, 2014.

ВСТУП

Метою конференції є фахове обговорення проблем реформування публічного управління на виконання президентських ініціатив щодо конституційних змін з децентралізації влади, реалізації реформ в рамках «Стратегії – 2020», розпорядження Кабінету Міністрів України від 01 квітня 2014 р. № 333-р. «Концепція реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, а також оприлюднення результатів досліджень 2014 року за Комплексним науковим проектом «Державне управління та місцеве самоврядування».

Відповідно до мети конференції редакційна колегія, керуючись пропозиціями учасників наукового заходу, визначила головні аспекти даної проблематики та сформувала рекомендації, які пропонуються для врахування у перспективній та поточній діяльності посадовим особам державного управління і місцевого самоврядування.

Редакційна колегія:

Іжа М.М., д.політ.н., професор.
Попов С.А., к.т.н., доцент.
Ахламов А.Г., д.е.н., професор.
Безверхнюк Т.М., д.держ.упр., професор.
Давтян С.Г., к.держ.упр., доцент.
Кривцова В.М., к.і.н., доцент.
Кривцова О.М., к.держ.упр.
Марущак В.П., д.держ.упр., професор.
Пігарєв Ю.Б. к.ф.-м.н., доцент.
Якубовський О.П., к.і.н., професор.
Яроміч С.А., к.е.н., професор.

СЕКЦІЯ 1

ЗАСАДИ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ РЕГІОНАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ

Голова:

Іжа М.М. – директор ОРІДУ НАДУ при Президентіві України, завідувач кафедри регіональної політики та публічного адміністрування ОРІДУ НАДУ при Президентіві України.

Співголова:

Свірін М.Г. – доцент кафедри регіональної політики та публічного адміністрування ОРІДУ НАДУ при Президентіві України.

Секретар:

Луханіна А.В. – методист кафедри регіональної політики та публічного адміністрування ОРІДУ НАДУ при Президентіві України.

Глобальною і європейською тенденцією розвитку сучасного світу є зростання ролі регіонів як одиниць проміжного рівня управління держави, які здатні, з одного боку, зменшити навантаження на органи центральної влади, перебравши на себе частину їхніх повноважень, а з іншого – максимально врахувати потреби місцевих жителів при прийнятті рішень.

Зміна зовнішніх та внутрішніх умов для розвитку регіонів протягом останніх років, поява додаткових ризиків пов'язаних з зовнішніми і з внутрішніми чинниками на початку 2014 року зумовили доцільність підготовки нового стратегічного документу «Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року» затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2014 року №385.

Стратегічною метою реалізації державної регіональної політики є створення умов для динамічного, збалансованого розвитку регіонів України з метою забезпечення соціальної та економічної єдності держави, підвищення рівня конкурентоспроможності регіонів, активізації економічної діяльності, підвищення рівня життя населення, додержання гарантованих державою соціальних та інших стандартів для кожного громадянина незалежно від місця проживання.

Обговоривши проблеми та перспективи реформування регіонального управління в Україні та пошук сучасних механізмів впливу на регіональний розвиток, учасники секції дійшли висновку:

1. Досягнути оптимального розподілу повноважень між органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади шляхом передачі функцій виконавчої влади від місцевих адміністрацій виконавчим органам рад відповідного рівня; чіткого розподілу повноважень центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування.

2. В ході проведення децентралізації влади врахувати необхідність закріплення функцій забезпечення додержання прав і свобод людини за представниками Президента України в регіоні, наділити їх повноваженнями контролю у цій сфері за діяльністю територіальних органів центральних органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування на відповідній території.

3. Для забезпечення доступності та якості надання публічних послуг:

- визначити обґрунтовану територіальну основу для діяльності органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади, здатної забезпечити доступність та якість публічних послуг, що надаються такими органами;
- сприяти розвитку системи центрів для надання адміністративних та інших послуг населенню і суб'єктам господарювання.

4. В бюджетній сфері:

- здійснити бюджетну децентралізацію, в тому числі шляхом перерозподілу загальнодержавних податків, забезпечити гарантованої Конституцією України автономність місцевих бюджетів, закріпити за кожною ланкою самоврядування стабільну дохідну базу для реалізації їх функцій та стимулювання податкоспроможності громад;
- створити нормативно-правове та методологічне забезпечення щодо запровадження середньострокового планування на рівні місцевих бюджетів та провести навчальні тренінги для всіх учасників бюджетного процесу.

5. Розробити сучасний механізм розвитку сільських територій за допомогою:

- створення умов для поширення позитивних процесів розвитку міст на інші території, розвиток сільської місцевості;
- надання державної підтримки для підвищення рівня облаштування сільської місцевості як сфери життя, діяльності та побуту селян, розмежування політики щодо підтримки сільського господарства та розвитку сільських територій;
- створення рівних умов для підтримки сільськогосподарських виробників незалежно від їх виду, типу, розміру, форми власності та господарювання;
- стимулювання зайнятості населення в сільській місцевості поза сферою сільськогосподарського виробництва, включаючи розвиток аграрного бізнесу, сільського туризму, народних ремесел і промислів, підприємств сфери послуг, збору та переробки дикорослих ягід і грибів, лікарської сировини тощо.

6. У сфері освіти:

- забезпечити формування системи навчальних закладів для надання високоякісних освітніх послуг з використанням наявних ресурсів шляхом виконання регіональних планів створення освітніх округів та модернізації мережі загальноосвітніх, професійно-технічних навчальних закладів, у тому числі шкіл-інтернатів;
- забезпечити навчально-виховний процес засобами інформаційно-комунікаційних технологій;

– стимулювати співробітництво між навчальними закладами, науково-дослідними установами і підприємствами регіонів.

7. У сфері підготовки та перепідготовки висококваліфікованих кадрів:

– забезпечити підготовку висококваліфікованих фахівців та робітничих кадрів для задоволення потреб регіонів з урахуванням пріоритетів їх розвитку;

– створити ефективну систему підготовки та підвищення кваліфікації фахівців центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування у сфері державного управління регіональним розвитком.

СЕКЦІЯ 2

МАКРОЕКОНОМІЧНА РІВНОВАГА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ТА БЮДЖЕТНИЙ ПРОЦЕС: НАУКОВО-ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ

Голова:

Ахламов А.Г. – завідувач кафедри економічної та фінансової політики ОРІДУ НАДУ при Президентові України.

Співголова:

Миколайчук М.М. – професор кафедри економічної та фінансової політики ОРІДУ НАДУ при Президентові України

Секретар:

Куранда Л.О. – доцент кафедри економічної та фінансової політики ОРІДУ НАДУ при Президентові України.

Гармонізація економічних відносин та подолання диспропорцій, що склалися в економіці України внаслідок економічної кризи, передбачає інтенсифікацію застосування інструментів державного регулювання економіки, спрямованих на повернення національної економіки до стану макроекономічної рівноваги. З цією метою доцільним вважаємо звернути увагу на потенціал наступних заходів:

1. Стимулювання державою розвитку підприємництва, діяльність якого має бути спрямованою на розширення пропозиції товарів та послуг на внутрішньому ринку країни. З цією метою за доцільне вважаємо:

1) запровадження практики формування середньотермінових цільових комплексних програм розвитку внутрішнього ринку країни та регіонів;

2) створення банку реконструкції та розвитку, спеціалізованого на кредитуванні таких програм;

3) визначення у якості критерію такого кредитування інноваційних характер виробництва.

2. З метою удосконалення системи формування та виконання бюджетів необхідно:

1) на місцевому рівні необхідно сформулювати і впровадити концепцію стратегії середньострокових видатків місцевого бюджету;

2) під час підготовки проектів рішень з питань бюджетного процесу забезпечувати соціально-економічну збалансованість щодо усіх суб'єктів бюджетної сфери.

3. З метою забезпечення ефективного формування економічної стійкості сільськогосподарських підприємств, як чинника макроекономічної рівноваги соціально- економічного розвитку сільських територій, необхідно:

1) нарощувати обсяги виробництва конкурентоспроможної сільськогосподарської продукції;

2) впроваджувати технології, що сприяють збереженню родючості ґрунтів.

4. За доцільне вважаємо внести зміни у механізм фінансування державної стратегії економічного розвитку України. Такі зміни мають ґрунтуватися на наступних положеннях:

1) доцільним є залучення додаткових коштів через державні позики для згладжування наслідків кризи та стимулювання економічного зростання;

2) здійснення внутрішніх запозичень є більш привабливим для держави, аніж зовнішніх;

кошти, що залучаються через державні запозичення варто використовувати для стимулювання виробництва, інвестицій у реальний сектор, фінансування капіталоемних інновацій.

СЕКЦІЯ 3

СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОЮ ТА ГУМАНІТАРНОЮ СФЕРОЮ РЕГІОНУ

Голова:

Якубовський О.П. – завідувач кафедри філософських та соціально – політичних наук ОРІДУ НАДУ при Президентіві України

Секретар:

Сокур Н.В. – доцент кафедри філософських та соціально-політичних наук ОРІДУ НАДУ при Президентіві України.

Учасники секційного засідання, обговоривши питання управління соціально – політичним та гуманітарним розвитком регіону, враховуючи думки та пропозиції, висловлені у доповідях та виступах, вважають, що розвиток соціально-політичної сфери в контексті оптимальності та результативності її функціонування є одним з головних питань адміністративної реформи і внутрішньої політики держави взагалі. Соціально-політичні аспекти стають визначальними в подальшій демократизації суспільного життя, адже тут збігаються різні аспекти державного впливу на всі сторони життєдіяльності регіонів.

Рекомендується в контексті соціально-політичних аспектів публічного управління передбачати вирішення завдань, які мають бути розв'язанні для досягнення мети адміністративної реформи: по-перше, формування ефективної організації системи державного управління і місцевого самоврядування, по – друге, запровадження раціонального адміністративного устрою; по – третє, вирішення комплексу принципово нових кадрових проблем, які витікають з Стратегії реформ -2020 Закону України «Про вищу освіту» антикорупційного законодавства, інших нормативних актів.

Учасники секційного засідання також вважають за потрібне врахувати наступне.

1. При удосконаленні управління соціально-політичною та гуманітарною сферами в Україні врахувати зміну конфігурації влади, що відбувається під впливом глобалізації, зростання мереж довіри, категорійної нерівності й дії латентних структур влади. Сприяти розвитку само організаційних процесів в українському суспільстві як основи конфігурації нової системи влади, побудованої на справжніх демократичних принципах.

2. Розробити і прийняти на законодавчому рівні механізм соціального замовлення, механізм доручення громадським організаціям з подальшим приведенням у відповідність підпорядкованих нормативних актів.

Розробити та затвердити типовий пакет документів та аплікаційну форму проектів програм (заходів) молодіжних громадських організацій на отримання бюджетного фінансування будь-якого рівня.

Здійснити науковий аналіз існуючих форм участі молоді у формуванні та реалізації державної політики в Україні з метою виявлення оптимальних моделей та шляхів їх розвитку.

Необхідно інтенсивніше використовувати соціально-політичний потенціал молоді як соціально-демографічної групи суспільства; для цього треба використовувати наявні й створювати нові соціальні механізми залучення молодих людей до публічного управління.

3. Освіта в Україні прагне бути відкритим соціальним інститутом. Співпрацюючи з міжнародними інституціями та організаціями, інтеграція вітчизняної освіти у міжнародний освітній простір повинна базуватися на таких засадах:

- пріоритет національних інтересів;
- збереження та розвиток інтелектуального потенціалу нації;
- системний і взаємовигідний характер співробітництва;
- толерантність в оцінюванні здобутків освітніх систем зарубіжних країн та адаптації цих здобутків до потреб національної системи освіти.

Переведення управління освітою в новий вимір передбачає оптимізацію управлінських структур, проведення їх децентралізації на основі перерозподілу функцій і повноважень між центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування та навчальними закладами; поєднання державного і громадського контролю; запровадження нової етики діяльності, що базується на принципах взаємної поваги, співробітництва, толерантності. Окрема увага надається процедурі призначення керівників навчальних закладів, їх атестації, підвищенню компетенції управлінців усіх рівнів.

Розробка державних освітніх стандартів і професійних кваліфікацій може бути реалізована через соціальне партнерство держави в особі міністерства освіти, та працедавців.

4. Внести корективи світоглядного характеру у програми навчання державних службовців, які б враховували сучасні дослідження в сфері культурології та теорії соціальної самоорганізації.

При формуванні програм професійного навчання магістрів державного управління враховувати міжгалузевий характер державного управління.

Впроваджувати програми і тренінги з міжгалузевої комунікації в систему підвищення професійної кваліфікації державних службовців.

Під час викладання управлінських дисциплін особливу увагу приділяти формуванню у слухачів лідерських навиків, використовуючи спеціальні вправи, ігри і тренування.

Запровадити самооцінку лідерських якостей слухачів до і після навчання.

Формувати у слухачів свідомий мотив лідерства.

5. Процеси упровадження інформаційно-комунікаційних інновацій у публічне управління потребує наукових підходів для вироблення

концептуальних положень, побудови базових теоретичних моделей і програмних механізмів з урахуванням міжнародного досвіду, зокрема Рекомендацій Ради Європи, а також прогнозування результатів і наслідків у процесі їх упровадження та експлуатації, що сприятиме ефективному використанню інформаційно-комунікаційних технологій у відносинах між органами публічної адміністрації, громадянами та бізнес-структурами, між самими органами влади, а також сприятиме демократизації публічної адміністрації та вдосконаленню надання адміністративних послуг.

6. З метою підвищення ефективності соціальної політики в цілому і сфери охорони здоров'я, зокрема, необхідно використовувати принципи управління змінами даної сфери як на державному, так і регіональному рівнях. Це дозволить не лише вчасно й адекватно реагувати на внутрішні та зовнішні виклики, але й допоможе врахувати всі можливі ризики при стратегії подальшого розвитку галузі.

7. Серед інших соціально-політичних та гуманітарних аспектів напрямів публічного управління сьогодні виділяються такі:

- формування та розвиток соціально-ринкових відносин, базових засад соціально орієнтованого господарства, за яких економічна свобода спрямовувалася б на посилення соціальної безпеки людини і суспільства;

- розвиток соціально-класових відносин, в основі яких лежить становлення різноманітних елементів нової соціально-класової структури суспільства і формування та зміцнення позицій середнього класу як чинника політичної, економічної та соціальної стабільності суспільства;

- розвиток етнотранснаціональних відносин на основі зваженої етнотранснаціональної політики, основна мета якої має полягати в забезпеченні умов вільного розвитку всіх народів України;

- розвиток територіальних відносин, регулювання соціально-просторових форм організації суспільства, міграційних процесів тощо;

- розвиток соціально-демографічних відносин на основі здійснення активної демографічної політики;

- розвиток соціально-трудова відносин з метою формування професійно-кваліфікаційного складу робочої сили відповідно до потреб економіки;

- розвиток відносин соціального партнерства з метою утвердження в суспільстві соціальної злагоди, громадянського миру і демократії, збалансування інтересів різних соціальних груп, підвищення ролі держави як гаранта соціального партнерства.

8. Учасники секції вважають, що для успішної реалізації соціально-політичних та гуманітарних завдань публічного управління Українській державі у тому числі і окремого регіону потрібно забезпечити:

- створення ефективної системи освіти та демократичного доступу до сучасної якісної освіти;

- створення умов для ефективного відтворення інтелектуальної діяльності, доступу до культурних цінностей;

- впровадження протекціонізму у підтримці вільної від політичної кон'юнктури ефективної просвітницької роботи громадських організацій;
- створення умов, які б забезпечили престиж і привабливість інтелектуальної праці, соціальну захищеність й належний матеріальний рівень життя людей інтелектуальної праці.

Національні інтереси українського народу вимагають вдосконалення політико-правових механізмів подолання суспільної дезінтегрованості та конфліктності. Провідну роль тут може відіграти проведення не регіональної, а єдиної загальнодержавної гуманітарної політики в усіх сферах публічного управління.

СЕКЦІЯ № 4

РОЗВИТОК ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ: ІСТОРИЧНІ ТРАДИЦІЇ І СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ

Голова:

Приходченко Л. Л. – завідувач кафедри державного управління і місцевого самоврядування ОРІДУ НАДУ при Президентіві України, д.держ.упр., професор.

Співголова:

Надолішній П. І. – професор кафедри державного управління і місцевого самоврядування ОРІДУ НАДУ при Президентіві України, д.держ.упр., професор.

Секретар:

Ковінчук О.Л. – аспірант кафедри державного управління і місцевого самоврядування ОРІДУ НАДУ при Президентіві України.

Підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом, визначення стратегічного курсу на вступ до ЄС актуалізує необхідність нового розуміння і трактування ролі та значення публічної влади як способу функціонування демократичного ладу. Сьогодні, як ніколи, нагальним є питання звернення до теорії та історії публічного управління з метою уникнення повторення помилок минулого. А також вивчення сучасних світових тенденцій і вітчизняних реалій публічного управління.

Комплексне розв'язання назрілих завдань сьогодення сприятиме розвитку громадянського суспільства і правової держави, а відтак і поступальній ході демократичних процесів в Україні.

Учасники секції, обговоривши стан, ключові проблеми та можливості розвитку публічного влади і управління в Україні, за результатами засідання, вважають доцільним привернути увагу до наступного.

Однією із засад інституційних перетворень на сучасному етапі постає вітчизняна традиція демократичного врядування, яке своїм корінням сягає часів Української козацької держави. Вона виступає інструментом осмислення тих глибинних змін, що відбуваються в українському суспільстві і зумовлених ними потреб трансформації системи публічної влади і управління з орієнтацією на світові стандарти і з урахуванням вітчизняних традицій. Такі її принципи, як народовладдя, поділ влади на три гілки, децентралізація, ін. є складовими сучасної Європейської системи адміністративних цінностей і принципів. Вони знайшли відображення і конкретизацію у Європейській стратегії щодо інновацій та доброго врядування на місцевому рівні, 12 принципів якої мають бути покладені в основу розбудови нової моделі місцевого самоврядування і

територіальної організації влади.

Поняття «публічна політика» та «державна політика» є відмінними за механізмами її вироблення, особливо у суспільствах перехідного періоду. Завдання публічної політики, на відміну від державної, створити механізми виявлення і забезпечення суспільного інтересу, вибудувувати політику та управління публічно, тобто за наявністю каналів доступу зацікавлених груп.

Модернізація публічного управління має здійснюватися передусім через впровадження інноваційних механізмів і технологій (конкурсні, соціально-технологічні, стратегічні, нормативні, інформаційні, комунікативні, взаємного контролю, стримування, експертно-консультативні) прийняття управлінських рішень за участю громадськості.

Втілення принципів прозорості та відкритості у системі публічного управління забезпечить можливість ефективної функціональної взаємодії державних інститутів та громадянського суспільства, оптимізує зворотний зв'язок публічної влади з громадськістю, що, у свою чергу, сприятиме модернізації системи публічного управління та попередженню кризового стану системи органів публічної влади.

В сучасних умовах динамічних суспільних трансформацій система публічної служби держави має постійно змінюватися, а саме вдосконалюватися згідно з суспільними потребами та сучасних умов, щоб уникати завчасної широкомасштабної реформи, яка може бути болючою для суспільства.

З метою задоволення головних пріоритетів громадян-мешканців тієї чи іншої території, побудова органами публічної влади моделей своєї діяльності повинна формуватись навколо пріоритетів своїх споживачів.

Органам публічної влади слід накопичувати цінний досвід у вигляді ефективних дій, цінностей та пріоритетів, тобто формувати і зберігати інституційну пам'ять.

Впровадження моделювання діалогової взаємодії органів публічної влади, засобів масової інформації і громадськості на регіональному рівні може істотним чином визначити подальший характер процесів державного управління в Україні.

Подальший розвиток партнерства органів місцевого самоврядування з населенням повинен стати запорукою вирішення найбільш актуальних питань, що хвилюють жителів.

Реформування територіальних засад низового рівня місцевого самоврядування повинно виходити з мети, визначеної у сьогodнішній Європі щодо здійснення ефективного місцевого управління в майбутньому – надання громадянам якісних адміністративних послуг.

Процес інституційних реформ обов'язково має бути підкріпленим постійним науковим супроводом.

Учасники секції вважають, що вагомими для подальшої демократизації публічної влади в Україні можуть стати наступні шляхи та напрямки:

Щодо реалізації принципів децентралізації влади:

- надання повноважень районним радам та радам регіонального рівня створювати власні виконавчі органи – виконавчі комітети;
- унормування створення виконавчих комітетів районних рад та рад регіонального рівня на базі відповідних державних адміністрацій;
- унормування правонаступності місцевих виконавчих комітетів щодо відповідних місцевих державних адміністрацій у частині ухвалення ними рішень, зобов'язань, покладених на них обов'язків у частині, що не суперечить Конституції України та законам України;
- формування системи місцевих органів виконавчої влади із наданням їм функцій щодо нагляду і контролю за діяльністю рад у чітких межах компетенції;
- формування інституту місцевих органів державної влади префектурного типу і покладення на них функцій контролю за дотриманням Конституції України і за законністю рішень органів місцевого самоврядування;
- забезпечення фінансування повноважень місцевих органів виконавчої влади за рахунок коштів Державного бюджету України;
- забезпечення фінансування повноважень місцевих рад всіх рівнів та їхніх виконавчих органів за рахунок (переважно) коштів місцевих бюджетів після проведення децентралізації бюджетних ресурсів на основі бюджетної та податкової реформи.

Щодо реформування системи публічного управління:

- Для якісної реформи публічного управління необхідно розв'язати три типи проблем: економічну, структурно-функціональну та організаційну. Зокрема, структурно-функціональні протиріччя можуть бути розв'язані шляхом чіткого розмежування повноважень між центральними та місцевими органами влади, а організаційний виклик може бути подоланий проведенням заходів щодо дебюрократизації.

- Одним із перспективних напрямів підвищення спроможності інституту державної служби і служби в органах місцевого самоврядування має стати запровадження компетентнісного підходу до формування державного апарату органів публічної влади. Відповідно, удосконалення процесу підготовки і підвищення кваліфікації кадрів управлінців має здійснюватися одночасно на основі поглиблення практико-орієнтованого підходу і посилення уваги до формування світоглядних засад. При запровадженні компетентнісного підходу має відбуватися не просто виведення на один рівень зі знаннями і вміннями поведінкових компетентностей у формі мотивів, ціннісних установок, ін., а саме визнання їх як *визначальних* для забезпечення ефективного використання набутих знань і вмінь.

- Децентралізація висуває принципово нові вимоги до кадрів органів місцевого самоврядування, до управлінської культури суспільства загалом. Укомплектування органів місцевого самоврядування, передусім на базовому рівні (сільських територіальних громад) насамперед професійними кадрами

постає в якості ключової умови запровадження нових моделей територіальної організації влади і їх результативного функціонування.

- Задекларовані Урядом зміни у цілому відношення до кадрів державної служби і служби в органах місцевого самоврядування (щодо статусу службовців, оплати їх праці, ін.) мають бути конкретизовані і закріплені у нових редакціях законів України «Про державну службу» і «Про службу в органах місцевого самоврядування».

- Проблему підвищення управлінської культури суспільства у цілому можна вирішити лише спільними зусиллями НАДУ при Президентові України і МОН, тобто у процесі як удосконалення процесу підготовки безпосередньо кадрів для органів публічної влади, так і внесення відповідних змін до програм вищої школи в цілому.

- Успішне проведення заявлених інституційних реформ неможливе без залучення інтелектуального потенціалу суспільства. Відзначаючи окремі позитивні кроки центральних органів влади у цьому напрямі (проведення експертних зустрічей для обговорення пріоритетів урядової політики, ін.), водночас належить наголосити на формуванні на партнерських засадах своєрідних «*центрів науки і влади*» на регіональному рівні, покликаних забезпечити інноваційний і системний характер процесу інституційних змін з урахуванням особливостей конкретних територій і громад.

- ***У державній соціальній політиці:***

- Підвищення ефективності реалізації державної соціальної політики, шляхом зростання інвестицій в людський розвиток, розвиток соціальної інфраструктури, через яку відбувається формування кадрового, соціального, інтелектуального потенціалу суспільства. Такі орієнтири спроможні перетворити соціальну політику на один із провідних чинників забезпечення конкурентоспроможності національної економіки в сучасних умовах.

- Для усунення наявного дисбалансу між надзвичайно складним станом в галузі охорони здоров'я та ключовою роллю по забезпеченню якості здоров'я населення необхідно провести системні зміни пов'язані з оптимізацією всіх структурних складових галузі, її законодавчої бази, фінансування, підвищення ефективності і якості та удосконалення майнових відносин, формування конкретного ринку трудового потенціалу (кадрів – фахівців, технологій діагностики, лікування і профілактики), товарів та послуг.

- Звернутися до Міністерства соціальної політики України з пропозицією виступити ініціатором змін до Бюджетного кодексу України, якими доповнити перелік державних програм, що фінансуються за рахунок Держбюджету України (пункт 9 статті 87), програмами сприяння зайнятості та активному довголіттю людей похилого віку. Включити також сприяння зайнятості та активному довголіттю людей похилого віку до складу обов'язкових видів соціальної допомоги, по яких розраховуються видатки з Держбюджету на цей контингент людей.

- Рекомендувати Департаменту соціального захисту населення Одеської обласної державної адміністрації розробити разом із Одеським суспільним

інститутом соціальних технологій, а Одеській обласній раді прийняти регіональну програму зайнятості та активного довголіття людей похилого віку.

У державній комунікативній політиці:

- У процесі формування державної комунікативної політики комплексне вирішення проблем її нормативно-правового та інституційного забезпечення має передувати заходам ситуативного реагування.

- Для збільшення ефективності реалізації комунікативної політики в Україні необхідно створити єдину структуру, яка буде відповідальна за інформаційну (в частині вироблення офіційної інформації щодо реалізації державної політики та управління)/комунікативну політику з підпорядкуванням прем'єр-міністру або першому віце-прем'єр-міністра. До її компетенції має належати, зокрема: а) координування комунікативних підрозділів центральних органів виконавчої влади; б) забезпечення комунікативного супроводу діяльності прем'єр-міністра / першого віце-прем'єр-міністра та Кабінету Міністрів в цілому; в) здійснення моніторингу інформації 24/7, що охоплює як відкриті, так і конфіденційні джерела (результатами моніторингу забезпечуватимуться Президент, депутати Верховної Ради, члени уряду); г) проведення досліджень громадської думки та забезпечення її врахування у процесі підготовки проектів рішень; д) супроводження реалізації державної комунікативної політики в цілому; е) забезпечення інформацією про Україну інших країн у співпраці з Міністерством закордонних справ, а також підтримка українських новинних служб за кордоном;

2) на вимогу часу необхідно створити:

- колегіальний дорадчий орган з керівників комунікативних підрозділів центральних органів виконавчої влади при прем'єр-міністрі/першому віце-прем'єр-міністрі, що на систематичній основі вироблятиме відповідні рекомендації та вноситиме пропозиції;

- єдину професійну мережу спеціалістів з питань комунікації органів державної влади, створена з метою їх фахової підтримки та розвитку;

- механізм централізованих державних закупівель щодо комунікативних потреб органів влади;

- механізм спільних комунікативних заходів різних органів влади.

У міжсекторній взаємодії:

- Включення, через механізми міжсекторної взаємодії, в систему соціально-економічного розвитку та в політику суспільних реформ потужного ресурсу самого суспільства – у вигляді ініціативи, фізичних, інтелектуальних, духовних, організаційних, а також матеріально-технічних і фінансових ресурсів населення, бізнесу, соціальних груп та громадських інституцій, що представляють інтереси цих груп.

- Держава має підтримувати соціальні ініціативи бізнесу матеріально та морально, особливо у період кризи. Від ефективності відносин держави та бізнесу залежить ступінь відповідності корпоративних соціальних інвестицій, як запитам самого бізнесу, так і інтересам розвитку країни.

- Аналіз взаємодії влади і бізнесу в європейських країнах свідчить, що лобізм виступає невід'ємним повноправним явищем демократичної системи і є законним інструментом у процесі взаємодії влади і бізнесу та дає можливість вести мову про позитивний потенціал даної діяльності. Вміло скоординований лобістський процес дозволяє створити противаги конфліктам, що назрівають під час прийняття управлінських рішень, а також провести чітку межу між лобізмом і кримінальними методами впливу, такими як: корупція, хабарництво, шантаж, тощо.

- Кластери, як одна із форм кооперації суб'єктів господарювання, сприяють зміцненню партнерських взаємовідносин, а також конкурентоспроможності та підвищенню якості у так званому трикутнику «влада – бізнес – громада».

- Роль держави, а з огляду на пришвидшені процеси децентралізації, і регіональних / місцевих органів влади, як прямих учасників кластеризації, полягає у непрямих заходах впливу, а саме у формуванні сприятливого середовища для формування та функціонування таких територіально-інтегрованих структур як кластери.

У сфері державних закупівель:

- Спрямованість еволюційних процесів у розвитку політико-управлінських відносин в сфері державних закупівель України є очевидною – зменшення ролі держави шляхом передачі її функцій, з одного боку, на міждержавний рівень, а з іншого – на більш нижчі щаблі урядування. Це зумовлює необхідність нових методів політико-адміністративного управління в закупівельній сфері, фрагментації публічного (суспільного) сектору, скороченню повноважень держави та до створення нових умов організації сфери державних закупівель та управління нею.

- Наразі обов'язковими мають стати спільні зустрічі представників громадянського суспільства та громадських об'єднань, статутними завданнями яких є участь у боротьбі з тіньовими схемами. Представники громадських об'єднань повинні мати право не тільки вести моніторинг ефективності та легітимності владних дій, а й давати попередню кваліфіковану оцінку скарг, перевіряти інформацію на фальсифікацію в "вузьких", корупційно вразливих питаннях і передавати дані претензії на подальший розгляд, пропонуючи конкретні механізми вирішення проблем, що виникають; важливо також ввести систему ефективного моніторингу та оцінки рівня корупції.

У державній екологічній політиці:

- Головна роль публічної влади в реалізації державної політики щодо поводження з відпрацьованим ядерним паливом полягає в тому, що органи місцевого самоврядування в межах власної компетенції повинні погоджувати питання розміщення на своїй території об'єктів, призначених для захоронення радіоактивних відходів, здійснювати контроль за радіаційним станом відповідних територій, на яких розташовані дані об'єкти виходячи з інтересів громадян, які проживають на цій території. В такому випадку не тільки

генеральний підрядник та держава в особі уповноважених органів державної влади повинні нести абсолютно повну, в тому числі й юридичну, відповідальність за будівництво, експлуатацію сховищ, а й всі громадяни України за участю органів місцевого самоврядування, а ступінь законодавчого врегулювання питання поводження з РАВ в Україні та безпосередньо будівництва централізованого сховища відпрацьованого ядерного палива потребує значного вдосконалення та конкретизації з боку держави.

Щодо впливу громадськості на формування та реалізацію публічної політики на регіональному рівні:

- Методику аналізу політики обласної державної адміністрації та обласної ради, застосовану експертами Всеукраїнської асоціації сприяння самоорганізації населення та Одеського суспільного інституту соціальних технологій при дослідженні відкритості діяльності влади та можливості участі громадськості на етапах підготовки, прийняття та реалізації управлінських рішень, розглянути на Науково-методичній раді ОРІДУ НАДУ для можливості її використання у навчальному процесі та в науково-дослідній роботі.

- Рекомендувати створити робочі групи для вивчення результатів аналізу їхньої нормативної бази та діяльності щодо залучення громадськості до процесів формування та реалізації місцевої політики. Запропонувати керівництву обласної державної адміністрації та обласної ради включити до складу цих робочих груп представників ОРІДУ НАДУ при Президентові України, громадських експертів, а також провести публічне фахове обговорення напрацювань робочих груп за участю представників місцевих органів виконавчої влади, місцевого самоврядування та громадськості.

СЕКЦІЯ 5

УКРАЇНА В ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСАХ

Голова:

Кривцова В.М. – завідувач кафедри європейської інтеграції ОРІДУ НАДУ при Президентові України.

Співголова:

Ржепішевський К.І. – представник МЗС України в Одесі.

Секретар:

Халавка Т.Б. - аспірант кафедри європейської інтеграції ОРІДУ НАДУ при Президентові України.

Обговоривши актуальні проблеми участі України в інтеграційних процесах, учасники секції відзначають наступне.

Відповідаючи на вимоги часу, Україна повинна мати свою глобально інтегровану стратегію, від якої залежатиме її виживання та успіх у глобальному геоекономічному просторі.

В результаті підписання та ратифікування 16 вересня поточного року Угоди про Асоціацію між Україною та ЄС, євроінтеграція стає незворотнім, стратегічним курсом для України. Це, в першу чергу, пояснюється тим, що європейська інтеграція України є інструментом модернізації і засобом подолання технологічної та економічної відсталості країни, що закріплено у вітчизняному законодавстві й відповідає довгостроковим національним інтересам країни.

Наприкінці вересня Президент України представив план реформ «Стратегія – 2020», успішне проведення яких забезпечить досягнення європейських стандартів життя. За словами Президента, тільки реформи можуть оновити державу, яка не здатна відповідати на запити громадян. Стратегією передбачається одночасне проведення 60-ти реформ, однією з яких найбільш важливим є децентралізація та реформа державного управління та місцевого самоврядування.

Слід відзначити, що саме місцеве самоврядування, як різновид публічної влади, найбільш наближене до населення. Тому саме місцеве самоврядування в результаті імплементації угоди про асоціацію в першу чергу відчує на собі вплив трансформацій в сфері бюджетного забезпечення територіальних громад.

Вдале здійснення змін, які передбачені Угодою, може бути стимулом для економічне зростання, що позитивно вплине на доходи місцевих бюджетів, тоді як підвищення ефективності державного управління має оптимізувати його видатки та підвищити їх ефективність.

Актуальним залишається проведення аналізу відповідності національного законодавства у сфері міграції, соціального забезпечення, освіти, житла,

охорони здоров'я, праці, безоплатної правової допомоги тощо до Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту», міжнародним практикам та зобов'язаннями України у цій сфері.

Забезпечувати постійну практичну імплементацію оновлених Європейських директив, резолюцій УВКБ ООН, рекомендацій Ради безпеки ООН з питань захисту шукачів притулку, біженців та осіб, які потребують додаткового захисту з урахуванням чинного законодавства України, через внесення відповідних змін законодавчих та нормативно-правових актів.

Учасники секційного засідання відзначили, що європейський зовнішньополітичний вибір України став стимулом розвитку волонтерської діяльності в державі. Обрання європейських цінностей верховенства права, демократії, прав та свобод людини за орієнтири суспільного поступу зумовило й еволюцію вітчизняного волонтерського руху. Тому можна припустити, що збільшення проявів волонтерської діяльності в Україні сприятиме зміцненню засад європейської інтеграції нашої країни.

Резюмуючи, вищезазначене учасники секції дійшли висновку, що для активізації участі України в інтеграційних процесах, необхідно:

1. Проведення ключових реформ, які визначені Президентом у «Стратегії-2020» з урахуванням вимог ратифікованої Угоди про Асоціацію між Україною та ЄС.

2. Наближення українського законодавства до європейських стандартів і реальна децентралізація, зокрема і бюджетна.

3. Першочерговим завданням для країни в цілому, так і для місцевого самоврядування зокрема повинно стати не прийняття України до європейської спільноти, а досягнення критеріїв європейської якості життя для українських громадян.

4. Органи центральної та місцевої влади при проведенні реформ, покликаних забезпечити вихід із економічної кризи, повинні використовувати як адміністративні ресурси, так і ініціативу місцевого бізнесу. Бізнес, в якому органічною має бути соціальна складова за такого підходу стає рушійною силою, спроможною вивести місцеву економіку з кризи. При цьому провідну роль слід приділяти суб'єктам економіки мезорівня - регіонам, галузям промисловості і міжгалузевих інтегрованих структур.

5. Розробити правові основи запровадження економічних інструментів, екологізації економіки, залучення іноземних інвестицій для реалізації екологічно безпечних проектів.

6. При формуванні стратегії досягнення Україною європейського рівня життя слід враховувати не тільки економічні та соціально-політичні показники, але й критерії відповідності суспільним цінностям та стилю життя європейців

7. Враховувати при побудові стратегій інтеграції України у європейський простір загальну спрямованість трансформаційних процесів сучасного глобалізованого світу.

8. З метою засвідчення прихильності принципам верховенства права та демократії, взяття на себе чітких офіційних зобов'язань перед громадами щодо втілення політики рівності та конкретних програм і заходів пропонуємо

ініціювати впровадження Комітетом з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків Асоціації міст України (АМУ) заохочення органів місцевого самоврядування у підписанні Європейської Хартії рівності жінок і чоловіків у житті місцевих громад.

9. Формувати державну міграційну політику з урахуванням національних особливостей та враховуючи зарубіжний досвід.

СЕКЦІЯ 6

ЗАПРОВАДЖЕННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА НА РЕГІОНАЛЬНОМУ ТА МІСЦЕВОМУ РІВНІ

Голова:

Пігарєв Ю. Б. - завідувач кафедри інформаційних технологій та систем управління ОРІДУ НАДУ при Президентові України.

Співголова:

Тиндюк А.М. – директор КП «Обласний інформаційно-аналітичний центр»

Секретар:

Мартинюк В.О. – методист кафедри інформаційних технологій та систем управління ОРІДУ НАДУ при Президентові України.

В порівнянні з минулими роками значно зросла кількість учасників секції. В першу чергу вони представляють вищі навчальні заклади Одеської області. Широко представлені організації міста Києва, є представники органів публічного управління Херсонської області, науковці Національної академії державного управління при Президентові України та її регіональних інститутів. Серед учасників є науковці академії публічного управління Республіки Молдова.

Аналіз матеріалів, представлених на секцію, дозволяє виділити наступні групи тематик доповідей:

- інформаційна політика;
- технології інформаційного суспільства;
- електронне урядування;
- інформатизація освіти;
- безпека в інформаційній сфері.

Найбільша кількість доповідей стосується питань щодо державної інформаційної політики. Зазначено, що феномен сучасної української публічної політичної діяльності, яка повинна бути заснована на механізмах публічного узгодження інтересів зацікавлених сторін та спрямована на досягнення суспільнозначимих цілей і вирішення суспільноважливих завдань, поступово починає базуватися на сучасних принципах публічної політики, а саме: утвердження гласності: свобода слова, відсутність монополії на засоби масової інформації, наявність альтернативних ЗМІ; формування засад політичного плюралізму: свобода конкуренції та суперництва політичних еліт, зокрема правлячої політичної еліти та опозиційної; законодавче закріплення соціальної мобільності еліт шляхом встановлення терміну перебування при владі виборних та призначених осіб; формування розуміння потреб щодо дотримання

балансу інтересів різних соціальних сил як важливий елемент демократичного розвитку суспільства та економічної стабільності держави; виокремлення законодавчих основ необхідності дотримання демократичних процедур політичного процесу; формування загального прогресивного поступу щодо становлення публічної діяльності, пов'язаного з розвитком інформаційного суспільства в Україні.

Значний інтерес викликали доповіді безпосередньо пов'язані з технологічними тенденціями інформаційного суспільства. Зазначено, що за останній час спостерігається велика кількість зарубіжних досліджень з метою виявлення технологій, які будуть перспективними на протязі майбутніх декількох років. Особливо це стосується технологій інформаційного суспільства, які потрібні для створення нової інформаційної економіки, інформаційного менеджменту, забезпечення високого рівня інформаційних потреб суспільства, вільного доступу до інформаційних ресурсів та інформаційної безпеки, здійснення управління знаннями тощо. Підкреслено, що в Україні розроблена стратегія формування сприятливих умов для розбудови інформаційного суспільства, вдосконалення системи державного управління за допомогою інформаційно-телекомунікаційних технологій. Безперечно, рушійною силою технологій інформаційного суспільства в державному управлінні є мобільність (доступність без обмежень), хмари (глобальна доставка), інформація (багатий контент, глибоке розуміння) та соціальність (широкі можливості для спілкування).

Не оминуло увагою і тематика щодо запровадження електронного урядування на регіональному та місцевому рівні. Підкреслено, що розробка електронних сервісів для впровадження ефективних механізмів надання адміністративних послуг населенню та суб'єктам господарювання та повноцінна міжвідомча електронна взаємодія органів публічного управління є найбільш перспективними напрямками розвитку е-регіону. Фахівці комунальному підприємства «Обласний інформаційно-аналітичний центр» запропонували наступні шляхи розвитку електронних сервісів в Одеському регіоні: впровадження порталу послуг та системи обробки заяв (СОЗ) в центральному ЦНАП (2014 рік), розширення інфраструктури, підключення районних ЦНАП (2015 рік), створення інтеграційної шини та підключення додаткових ресурсів (2016 рік).

Результати оцінки діяльності Центрів надання адміністративних послуг дали змогу сформуванню рейтингу міст, окрім того, за результатами дослідження будуть розроблені публічні рекомендації щодо удосконалення роботи ЦНАП в містах України з метою полегшення доступу громадян до публічних послуг та підвищення готовності органів місцевого самоврядування до надання адміністративних послуг в електронному форматі.

Ряд доповідей пов'язаний з використанням інформаційно-телекомунікаційних технологій в сфері освіти. Було розглянуто цікавий напрямок щодо створення онлайн університетів «третього віку» з метою активізації громадянської позиції літніх людей в суспільстві, підтримання творчої можливості, залучення пенсіонерів в активну діяльність, творче

переосмислення своєї ролі в суспільстві, надання можливості передати свій життєвий досвід молодому поколінню, допомога людині крокувати в ногу з часом. Розглянуті питання щодо запровадження технологій дистанційного навчання у підвищенні кваліфікації державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування. Підкреслено, що сучасний навчальний процес у системі підвищення кваліфікації державних службовців та посадових осіб органів місцевого самоврядування передбачає зростання їх компетентності, формування у них управлінської культури, сучасних підходів до професійної діяльності, орієнтацію державних службовців на глибокий аналіз і узагальнення практики шляхом запровадження інтерактивних технологій отримання та опрацювання інформації, спілкування та навчання. Отже, для покращення процесу підвищення кваліфікації працівників сфери управління потрібно залучати сучасні інформаційні технології в навчальний процес з урахуванням вимог до їх фахового змісту, що сприятиме якісному розвитку професіоналізму державних службовців, їх умінню працювати в умовах демократичної, публічної політики.

Інформація в сучасних умовах несе в собі як творчу, так і руйнівну силу. Зміни в глобальній світовій економічній та політичній сферах привели до зміни технологій світового протистояння і ведення воєн. Інформаційні війни переслідують мету активізувати суспільну свідомість громадськості держави-противника і, таким чином, вплинути на державну політику. У зв'язку з вищевказаним деякі науковці присвятили свої доповіді проблемам безпеки в інформаційній сфері. З метою організації протидії інформаційним операціям, необхідно знати чинники, які сприяють виникненню загроз і небезпек в інформаційній сфері держави, з'ясувати їх сутність, вміти оцінювати і визначати реальність і рівень негативного впливу на суспільство і державу.

В результаті обговорення доповідей учасників засідання секції в котрій раз було зазначено про те, що Південний регіон України має перспективи щодо повномасштабного впровадження технологій інформаційного суспільства, а саме: електронної взаємодії (е-взаємодії) між органами влади, владою і бізнесом, владою і громадянами, про що свідчить використання цих технологій в окремих відомствах, регіонах, органах виконавчої влади та місцевого самоврядування, заінтересованість у цьому процесі бізнесу і громадськості, зростаюча кількість теоретичних досліджень і практичних розробок у сфері розвитку інформаційного суспільства і, зокрема, е-урядування.

На основі результатів обговорення і висновків можна сформулювати рекомендації щодо здійснення необхідних першочергових кроків для ефективного впровадження технологій інформаційного суспільства на регіональному та місцевому рівні.

1. Винести на обговорення питання щодо міжнародного досвіду адаптування до прискорення соціальної еволюції суспільної культури спрямованої на посилення генерації нових ідей і наукових знань.

2. На основі використання зарубіжного досвіду, з метою залучення найбільш активних мешканців до обговорення питань на громадських слуханнях в органах місцевого самоврядування поширити створення дорадчого

комітету, що складатиметься з громадських активістів, депутатів ради, спеціалістів з окремих питань, що планується винести на громадські слухання. У Положенні про дорадчий комітет повинні закріплюватися норми, що стосуються ініціювання зборів, їхніх повноважень, порядку проведення, лобіювання, ухвалення рішень зборами та порядок їх реалізації.

3. Діяльність компетентних органів та установ України щодо забезпечення інформаційної безпеки має охоплювати її змістовну, технічну та психологічну складові та повинна включати: спостереження, аналіз, оцінку та прогнозування загроз та викликів, захист об'єктів інформаційної інфраструктури, ступенем національної уразливості; відпрацювання стратегії і тактики, планування попередження нападів на інформаційну інфраструктуру держави, зміцнення потенційних зв'язків, рівномірний розподіл ресурсів між суб'єктами забезпечення інформаційної безпеки; вибір сил і засобів протидії, нейтралізації, недопущення нападів на інформаційну інфраструктуру держави, мінімізації шкоди від нападу; комплексні заходи із забезпечення інформаційної безпеки держави; локалізацію наслідків інцидентів в інформаційній сфері (кібератаки, інформаційні операції, інформаційні війни).

4. З метою впровадження електронного урядування, як основного чинника формування інформаційного суспільства, необхідно: вдосконалити нормативно-правову базу; привести фінансування у відповідність до вже існуючих розпорядчих документів; посилити роз'яснювальну роботу серед населення про переваги електронного урядування як для вирішення власних питань так і як важелю контролю й впливу на роботу установ.

5. З метою безперервного управління, керівний апарат на місцях слід забезпечити мобільними технологіями управління телекомунікаційними мережами із застосуванням динамічної архітектури MANET. У якості антенних систем пропонується застосовувати фазовані антенні решітки та активні фазовані антенні решітки, що набули широкого використання у сучасних системах мобільного, супутникового, та транкінгового зв'язку.

6. Використання інформаційно-телекомунікаційних технологій в публічному управлінні може здійснюватися в трьох сферах: електронне урядування, електронне адміністрування та електронна демократія. Всю цю різноманітність форм необхідно враховувати при узагальненні практики електронного урядування та визначення перспектив його розвитку.

7. Рекомендувати Вченим радам регіональних інститутів ввести до складу нормативних дисциплін модуль (дисципліну) "Електронне управління на регіональному та місцевому рівнях".

8. Запропонувати проведення он-лайнних науково-методичних семінарів для кафедр регіональних інститутів з питань запровадження інформаційно-телекомунікаційних технологій в навчальний процес.

СЕКЦІЯ 7

УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ В ПУБЛІЧНІЙ СФЕРІ

Голова:

Безверхнюк Т.М. – завідувач кафедри управління проектами ОРІДУ НАДУ при Президентіві України.

Співголова:

Сивак Т.В. – старший викладач кафедри управління проектами ОРІДУ НАДУ при Президентіві України.

Секретар:

Руда І.В. – старший викладач кафедри управління проектами ОРІДУ НАДУ при Президентіві України.

Обговоривши актуальні питання управління проектами в публічній сфері учасники секції відзначають, що на сьогодні більш повноцінне усвідомлення необхідності переходу від управління проектами, яке ґрунтується переважно на інтуїції та ситуації, до професіональних методик проектного менеджменту здійснюється комерційним сектором. Вирішення проблеми опанування основ управління проектами державними службовцями та керівниками державних установ, організацій і підприємств потребує комплексного підходу. Програми розвитку регіонів та міст, програми соціально-економічного розвитку областей та адміністративних районів; інвестиційна та інноваційна сфери потребують професіоналів, здатних приймати адекватні проектні та управлінські рішення.

Секція рекомендує:

I. З метою ефективного застосування проектно-орієнтованого методу планування і контролю виконання державних і регіональних цільових програм:

1.1. Зосередити увагу на підготовці висококваліфікованих конкурентоспроможних фахівців у сфері управління проектами у комерційному секторі та секторі публічного управління з оволодінням та засвоєнням: інструментарію, який дозволить підвищити ефективність будь-якого виду діяльності в умовах обмежених ресурсів, мінливості зовнішнього середовища й не прогнозованості «правил гри» на ринку; засобів визначення ризиків та технологією їх попередження; основних понять, методів і засобів проектного менеджменту; навичок володіння та застосування сучасного інструментарію та креативних технологій прийняття управлінських рішень, - що є важливою складовою фахової підготовки спеціалістів вищої категорії. З цією метою:

- Запровадити в навчальний процес підготовки магістрів спеціальності «державне управління» дисципліну «Управління проектами в публічній сфері» з метою надання теоретичних знань і практичних навичок з виконання проектів у сфері публічного управління, використання засобів і інструментів управління

проектами, розроблення і реалізації конкретних заходів щодо цього і застосування їх в поточній діяльності.

- Включити процедуру Стратегічної екологічної оцінки в робочу програму дисципліни «Проектний аналіз» за напрямом підготовки «Управління проектами» та в робочу програму дисципліни «Проектний розвиток регіонів» за напрямом підготовки «Публічне адміністрування».

1.2. Започаткувати у рамках роботи Тренінгового центру при кафедрі управління проектами ОРІДУ спеціалізований тренінг-модуль, в якому в контексті базових, єдиних принципів управління проектами має бути розкрито особливості реалізації проектів для органів публічної влади та державних установ.

- На базі регіональних інститутів НАДУ при Президентіві України організувати спільно з органами публічної влади для державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, лідерів та активістів неурядових організацій, політичних партій, представників ділових кіл семінари з питань застосування сучасних технологій управління проектами при розробці та реалізації стратегій регіонального розвитку, управління якістю.

1.3. Здійснити цільову переорієнтацію діяльності органів регіональної влади на результативність і соціальну ефективність, використання процесного підходу та управління за результатами, що покладені в основу розроблення і реалізації бюджетних програм у розвинених країнах.

- Розширювати використання технології проектного менеджменту, розробити правові стандарти (процедури) оцінки компетентності персоналу. Моніторинг результативності виконання програм регіонального розвитку, надання бюджетних послуг і оприлюднення його даних мають стати невід'ємними складовими демократичного врядування.

- Для забезпечення громадської участі у формуванні вимог до виконавчої влади (participation) при розробці проектів та програм в публічній сфері розробити технологію проведення багаторівневої експертизи з метою врахування інтересів різноманітних груп населення, на які впливають результати робіт за державною (регіональною) цільовою програмою.

II. З метою удосконалення процесу формулювання і реалізації державних, регіональних та галузевих стратегій та програм необхідно забезпечити можливість імплементації методології управління проектами у практику розроблення та прийняття управлінських рішень:

- Підготувати рекомендації органам публічної влади щодо здійснення економічних перетворень на регіональному рівні шляхом реалізації масштабних інвестиційних проектів, з урахуванням кращого світового досвіду та на основі визначених пріоритетних напрямків соціально-економічного та культурного розвитку;

- Забезпечити проведення публічних обговорень (презентацій) суспільно-значимих проектів та механізмів їх впровадження з метою досягнення підтримки ініціативи органами публічної влади та комерційним сектором;

- Обґрунтувати доцільність впровадження неприбуткових інвестиційних проектів згідно ключових напрямів та пріоритетів економічного, соціального

та культурного розвитку країни та надання їм необхідної організаційної, правової та фінансової підтримки;

- Для підвищення ефективності управління проектами в публічній сфері, при відборі проектів використовувати бальний метод (метод зважених балів);

- Рекомендувати органам публічної влади в Одеській області на державному та місцевому рівнях відстоювати фінансування вже прийнятих Кабінетом Міністрів програм розвитку транспортних магістралей державного та міжнародного значення;

- Підготувати методичні рекомендації для місцевих органів влади щодо запровадження інструменту стратегічної екологічної оцінки в процес планування регіонального та місцевого розвитку;

- Забезпечити проведення публічного обговорення соціальних проектів з метою запобігання або мінімізації несприйняття населенням рішень, що плануються;

- При розробленні проектів регіональних стратегій розвитку враховувати основні концептуальні принципи професійного управління проектами: чітке визначення цілей, результатів і робіт проекту з урахуванням можливих ризиків; створення системи комплексного і прогностичного планування робіт і параметрів проекту; створення системи контролю і регулювання ходу виконання проекту; створення команди проекту і управління нею з метою об'єднання і координації зусиль всіх виконавців.

III. З метою ефективної реалізації основних положень програми розвитку України «Стратегія-2020», оприлюднених Президентом Петром Порошенко 27 вересня 2014 року, направлених на оперативне подолання системних кризових явищ в режимі постійного зв'язку з експертами та громадянським суспільством, визнати, що методологічним підґрунтям ефективної реалізації мети реформ – досягнення європейських стандартів життя, має стати концепція державного антикризового управління:

- На базі Одеського регіонального інституту сформувати науковий творчий колектив для розроблення державного механізму антикризового управління соціально-економічними процесами на засадах проектного підходу. Доцільність інтеграції проектно-методології в державно-управлінську антикризову діяльність пов'язана, насамперед, з необхідністю ухвалення складних управлінських рішень в умовах обмежених фінансових коштів, великого ступеня невизначеності та ризиків;

- Підготувати рекомендації органам публічної влади щодо реалізації на практиці антикризового проектного управління, застосування комплексу методів діагностики і моніторингу кризового стану та методики оцінки ефективності антикризових заходів.

IV. З метою ефективного впровадження технологічних можливостей прикладних пакетів геоінформаційних систем для підвищення ефективності управління розвитком територій:

- Відповідному структурному підрозділу органів публічної влади звернутись до представництв провідних компаній-розробників і

розповсюджувачів програмного забезпечення ГІС за адресною технічною допомогою у зв'язку з проведенням реформи децентралізації влади;

- Здійснювати просвітницьку діяльність з метою розширення сфери застосування ГІС в територіальному прогнозуванні, плануванні, проектуванні та управлінні;

- ОРІДУ НАДУ при Президентіві України створити організаційні умови для відкриття на засадах державно-приватного партнерства навчально-консультативного центру з надання знань та навичок застосування прикладних пакетів ГІС для завдань територіального управління;

- Асоціації міст України сприяти впровадженню новітніх геоінформаційних технологій у практику територіального управління.

СЕКЦІЯ 8

ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПОСАДОВЦІВ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ: СТАН, ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ

Голова:

Давтян Степан Гургенович – заступник директора з короткотермінового підвищення кваліфікації – начальник Управління підвищення кваліфікації кадрів ОРІДУ НАДУ при Президентові України, кандидат наук з державного управління, доцент

Співголова секції:

Бурлаченко Тетяна Володимирівна – начальник управління кадрового забезпечення апарату Одеської обласної державної адміністрації, магістр державного управління

Секретар:

Привалова Наталія Володимирівна – начальник відділу організації семінарів за державним замовленням Управління підвищення кваліфікації кадрів ОРІДУ НАДУ при Президентові України, магістр державного управління

Політична практика за часи незалежності виявила, що, на жаль, в українському політикумі на регіональному рівні не сформувалися лідери, які б повністю відповідали сучасним завданням не тільки розбудови державності, а й формування та функціонування інститутів громадянського суспільства.

Становлення державності в Україні вимагає концептуального визначення єдиних підходів до рівня професійної компетентності державного службовця з урахуванням економічної, суспільно-політичної, демографічної ситуації, формування нового світогляду, морально-етичних, національно-історичних, патріотичних основ поведінки. В умовах сьогодишнього негативного зовнішнього інформаційно-психологічного тиску на індивідуальну та масову свідомість громадян України, у глибині душі вітчизняні державні службовці у більшості своїй розуміють, чому треба посилити патріотичну складову при організації діяльності органів влади, так само як необхідно посилити боротьбу на викорінення корупції.

Формування державно-управлінської еліти – непростий і довгий процес. Справжня елітарність – як і інтелігентність, втілює в собі досвід кількох поколінь, які займаються однією справою, зокрема – державним управлінням, накопиченням та передачею перевірених часом знань, традицій від покоління до покоління державних службовців. Управлінська культура високого рівня стає надбанням тих управлінців, хто є насправді патріотом своєї держави. Реальне соціально-політичне життя, процеси демократизації,

зовнішньополітичні відносини вимагають від правлячих кіл йти шляхом реформування політичної системи, а з нею управлінських структур у демократичному напрямі. Враховуючи, що держава залишається ключовою ланкою сучасної політичної системи в Україні і вирішальною фігурою в політичній сфері, бо завдяки монополії на владу тільки вона здатна вирішувати численні політичні та соціально-економічні проблеми, головним фігурантом у формуванні інститутів громадянського суспільства природно виступають представники правлячої еліти та політичні лідери.

Сучасні конкурентоспроможні лідери – це люди, які професійно, інтелектуально, морально-психологічно та організаційно повинні бути підготовлені до владної діяльності, спроможні справляти легітимний вплив на все суспільство або на певну його частину.

Конкурентоспроможним лідерам притаманно почуття патріотизму, гордості за свою державу, духовності, моральності, толерантності, співпереживання за минуле, співпричетність до державотворення, прагнення до забезпечення створення умов для інтелектуального, культурного та фізичного розвитку, реалізації науково-технічного та творчого потенціалу громадян. Роль і вплив конкурентоспроможних лідерів, у процесі управління реформами на загальнодержавному та місцевому рівнях є основою сталого розвитку та зміцнення економіки держави.

З урахуванням орієнтації на кардинальне реформування системи державного управління в Україні, теоретичного осмислення накопиченого вітчизняного досвіду та вивчення зарубіжного досвіду реформу державної служби в Україні необхідно унормувати до стандартів Європейського Союзу. Основною і соціально-політичною метою є утворення кількісно невеликого корпусу професійних службовців, спроможного ефективно здійснювати державну владу і управління, не порушуючи прав і свобод людини і громадянина, усіх суб'єктів права. При цьому особлива увага при створенні дійсно професійної, високоефективної, стабільної й авторитетної державної служби необхідно приділити рішенню комплексу питань по правовому забезпеченню державної служби з акцентом на рішення статусних проблем, пов'язаних із визначенням правового положення державного службовця і його посади. Законодавче визначення статусу державних службовців, встановлення і реалізація гарантій цього статусу повинна включати забезпечення цілісності, системності, повноти і стабільності правового і соціального стану державних службовців. Необхідно змінити систему оплати праці державних службовців з метою забезпечення конкурентоздатності державної служби на ринку праці.

Реформа державної служби в рамках комплексної адміністративної реформи призведе до радикальної зміни системи державного управління всіма сферами суспільного життя, перетворить її в один із визначальних чинників подальших економічних і соціальних реформ в Україні.

Сучасний рівень підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації посадових осіб органів публічної влади з числа керівників різного рівня не відповідає в достатній мірі викликам сьогодення.

Процеси реформування в Україні та світовий досвід переконують, що найпродуктивнішим механізмом поєднання суспільства навколо фундаментальних цінностей та реалізації державної політики є професіоналізація посадовців у сфері державного управління та ефективне використання кадрового потенціалу на керівних посадах.

Процес реформування державної служби, оптимізація форм і методів виконання завдань і функцій держави, втілення в практику державного управління державних, галузевих і регіональних цільових програм потребує удосконалення системи підвищення кваліфікації персоналу органів публічної влади. В умовах формування нової сучасної демократичної, правової, соціальної держави, інтеграції України у світове співтовариство, виступають такі чинники, як компетентність, професіоналізм, інноваційний стиль мислення, патріотизм, високі етичні норми поведінки управлінських кадрів.

Пріоритетним напрямом державної політики має бути створення повноцінної ефективної системи безперервного професійного навчання керівників – державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування та депутатів місцевих рад, що відповідала б європейським фаховим стандартам формування адміністративної спроможності держави та кращим вітчизняним традиціям.

На шляху адаптації системи підвищення кваліфікації посадових осіб органів публічної влади до стандартів Європейського Союзу необхідно впроваджувати нові технології, які сприятимуть професіоналізації та підвищенню кваліфікації персоналу без значних фінансових витрат та без відриву від виконання функціональних обов'язків, що особливо важливо в діяльності керівного складу. Виконання зазначених вимог можливе за умови впровадження інноваційної, ефективної та економічно рентабельної форми заочно-дистанційного підвищення кваліфікації.

У роботі з підвищення рівня професійної компетентності посадових осіб органів публічної влади у 2014 році виникла критична ситуація щодо відсутності коштів у місцевих бюджетах для фінансування відряджень посадових осіб органів публічної влади для направлення їх на підвищення кваліфікації. Державні службовці та посадові особи направляються на підвищення кваліфікації без оплати витрат на відрядження. Разом з тим, в чинному законодавстві України відсутня мотивація щодо підготовки та підвищення кваліфікації працівників органів публічної влади. Також відсутній контроль з боку Національного агентства України з питань державної служби за роботою кадрових служб апаратів органів публічної влади щодо направлення на підвищення кваліфікації посадових осіб органів публічної влади відповідних категорій посад згідно з затвердженими планами-графіками.

Враховуючи актуальність, теоретичну та практичну значимість пропозицій, що містилися в доповідях та повідомленнях, секція рекомендує:

У політико-правовому аспекті:

Керівникам органів державної влади всіх рівнів:

- посилити увагу до проблем реалізації кадрової політики як ключового фактору здійснення політичних, управлінських та соціально-економічних перетворень в Україні;
- керуватися загально визнаними цілями, завданнями, пріоритетами і принципами регулювання кадрових відносин у сферах як державного, так і публічного управління з метою залучення до цих видів діяльності кращих спеціалістів, науковців, практиків, їх закріплення та створення для них сприятливих умов щодо ефективного виконання управлінських функцій і професійного розвитку.

Національній академії державного управління при Президентіві України:

- створити в структурі НАДУ при Президентіві України підрозділ, основним завданням якого були б координація діяльності Інституту підвищення кваліфікації керівних кадрів НАДУ при Президентіві України, управлінь (відділів) підвищення кваліфікації кадрів регіональних інститутів Національної академії та обласних центрів підвищення кваліфікації кадрів з питань організаційного та методичного забезпечення процесу підвищення рівня професійної компетентності посадових осіб органів публічної влади України.

Враховуючи те, що відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 07.07.2011 року № 564 «Про затвердження Положення про систему підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців і посадових осіб місцевого самоврядування» саме Національна академія є провідним навчальним закладом, пропонуємо Національній академії разом з Нацдержслужбою України ініціювати внесення змін у нормативно-правову базу щодо підвищення професійної компетентності державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, а саме:

- визначити Національну академію координатором діяльності всіх навчальних закладів системи підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ та організацій з питань ліцензування програм підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів;

- закріпити за Національною академією та її регіональними інститутами відповідно до встановленого закріплення областей координацію діяльності, надання методичної допомоги обласним центрам системи підготовки та підвищення кваліфікації державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування;

- фінансування підвищення кваліфікації всіх категорій державних службовців, посадових осіб і депутатів місцевих рад за рахунок Державного бюджету з урахуванням витрат на відрядження: проїзд, добові, проживання;

- розробити і впровадити механізм прямого взаємозв'язку між підвищенням кваліфікації та кар'єрним зростанням;

- впровадити загальнодержавну систему підвищення кваліфікації за заочно-дистанційною формою з єдиним порядком використання коштів, розробки проектно-кошторисної документації, техніко-економічних обґрунтувань для створення мережі зв'язку, технічного та програмного забезпечення та з розробкою навчальних програм та методик.

Керівникам регіональних інститутів НАДУ при Президентіві України, Центрив перепідготовки і підвищення кваліфікації кадрів органів публічної влади:

– враховувати потребу швидкої професіоналізації управлінців з урахуванням суттєвих змін як у суспільстві внаслідок реформ, так і в самому складі персоналу органів державної влади;

– запровадити в рамках семінарів з підвищення кваліфікації державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування питання щодо ролі керівників органів публічної влади в державотворенні України та патріотичного ставлення до історії, становлення та розвитку державності в Україні;

– включити в процес з підвищення кваліфікації вивчення питань, пов'язаних з етичною інфраструктурою державної служби у європейському просторі та використання цього досвіду в умовах України;

– постійно здійснювати потужну навчально-просвітницьку кампанію з питань владно-громадського партнерства: з одного боку – серед широких верств населення, об'єднань громадян, органів самоорганізації населення, з іншого – серед державних та муніципальних службовців та депутатів усіх рівнів.

У науково-методичному аспекті:

Питання підготовки професійних програм з підвищення кваліфікації державних службовців і посадових осіб органів місцевого самоврядування за єдиним стандартом неодноразово поставало як проблемне, оскільки Національна академія державного управління при Президентіві України має бути єдиним закладом, який затверджує координує та надає методичні рекомендації з питань підготовки та підвищення кваліфікації державних службовців і посадових осіб органів місцевого самоврядування. Потрібно визначити єдиний підхід до базових знань та навичок посадовців публічних органів влади. Національна академія державного управління при Президентіві України відповідно до визначених критеріїв повинна розробити, та за погодженням з Національним агентством України з питань державної служби України, розповсюдити їх серед закладів системи підвищення кваліфікації.

Необхідно створити єдину систему та нормативно-правову базу для підвищення кваліфікації державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування за заочно-дистанційною формою.

Керівникам регіональних інститутів НАДУ при Президентові України, Центрів перепідготовки і підвищення кваліфікації кадрів органів публічної влади:

- забезпечити розробку та впровадження програми підвищення кваліфікації державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування з питань функціонального обстеження органів державної влади;
- створити єдине віртуальне навчальне середовище для системи підвищення кваліфікації кадрів органів публічної влади.

З метою надання якісних освітніх послуг, інтенсифікації навчального процесу навчальні заклади системи підвищення кваліфікації необхідно забезпечити сучасними інтерактивними засобами навчання комп'ютеризованими навчальними аудиторіями з інтерактивними дошками, Інтернетом, мультимедійними проекторами тощо.

СЕКЦІЯ 9

ДЕРЖАВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ В СФЕРІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Голова:

Марущак В.П. – завідувач кафедри права і законотворчого процесу ОРІДУ НАДУ при Президентові України, д.держ.упр., професор

Секретар:

Козуліна С.О. – доцент кафедри права і законотворчого процесу ОРІДУ НАДУ при Президентові України, к.держ.упр., доцент

Обговоривши актуальні питання державно-правового розвитку публічного управління учасники секції відзначають, що масив правових актів, що діють у сфері державного управління, прийнятих за останні роки, є значним, але про повну та якісну регламентацію діяльності в цій сфері говорити ще рано, оскільки багато правовідносин поки що залишаються за межами правового регулювання. У світлі виступу Президента України Порошенка П. «Стратегія – 2020» було визначено ряд напрямків державно-правового розвитку публічного управління у різних сферах державного регулювання.

Секція рекомендує:

I. З метою удосконалення управління в сфері економіки:

1.1. Визначити як одне із першочергових завдань держави необхідність реформування системи *державного фінансового контролю*, який функціонував би як єдина система.

1.2. Необхідно, щоб система трансферного ціноутворення була досить простою і зрозумілою для суб'єкта господарської діяльності. Також необхідно, щоб вона була маловитратною у ресурсному відношенні для підприємства та не перешкоджала його господарській діяльності, а навпаки зацікавлювала його у використанні трансферної ціни. Логічно також, щоб правила про трансферні ціни втримувалися не в Податковому Кодексі, а в законі про ціни і ціноутворення, в Податковому Кодексі втримувалися тільки норми про оподаткування трансферних цін.

1.3 Для підвищення якості контрольних заходів слід впровадити єдину інформаційну базу у сфері державного фінансового контролю. У ній можуть зазначатися найпоширеніші фінансові правопорушення та доступ до якої буде можливий через мережу Інтернет. Одночасно із цим, організувати проведення громадських обговорень проектів найважливіших нормативно-правових актів у сфері організації обліку, аудиту, звітності та контролю, що сприятиме кращому розумінню працівниками нових правових приписів.

1.4 Доцільно активний державний вплив спрямовувати за такими напрямками як розробка і впровадження в державне управління інноваційних механізмів розвитку регіону, серед яких:

- створення бюджетів територій різного рівня – місцевих, обласних, а в майбутньому можливо і державного (приміром, позитивний досвід в цьому питанні має Норвегія, Німеччина та ін). Їхня розробка, як допоміжних до фінансових бюджетів територій, дозволяє інституціоналізувати індикатори сталого розвитку в рамках звичного бюджетного процесу;

- впровадження інноваційних рейтингів територій, секторів економіки, корпорацій та суб'єктів господарювання;

- активний розвиток системи незалежного соціо-економіко-екологічного аудиту, який необхідний для визначення об'єктивної економічної цінності підприємств і об'єктів нерухомості з урахуванням екологічного чинника. Причому на даний час ця позиція особливо підкреслюється іноземними інвесторами;

- використання індикаторів сталого розвитку для оцінки ефективності інноваційних програм та заходів;

- впровадження та використання моделей державно-приватного партнерства щодо стимулювання розвитку інноваційно-активного екологічно орієнтованого підприємництва;

- розвиток венчурних фондів і системи грантів для зниження інноваційних ризиків впровадження результатів НДДКР.

1.5. Задіяти контроль з боку громадськості у сфері державних закупівель, що є дієвим інструментом раціонального та ефективного використання бюджетних коштів. Таким чином обмежити владу, враховуючи негативні тенденції, що ведуть до зміни сутності і соціального призначення держави. Даний механізм створює умови для проведення державних закупівель на засадах прозорості та конкуренції, підвищує рівень довіри населення до діяльності органів публічної влади в даній сфері, а також сприяє боротьбі з проявами корупції й заощадженню коштів платників податків.

II.: З метою удосконалення системи місцевого самоврядування:

2.1 Здійснити орієнтацію на якість і засвоєння ефективних управлінських практик, які складаються з набору інструментів і процедур, що успішно використовуються в муніципальних органах влади, окремих компаніях і організаціях.

2.2 Необхідно виробити нове правове регулювання впорядкування й розвитку відносин щодо реалізації прав і свобод, закріплених Конституцією України. Воно має стосуватися вільного й водночас відповідального створення та розповсюдження інформації в сучасному інформаційно-технологічному середовищі, яке істотно трансформує й усю цивілізацію сьогодення.

2.3 З метою реформування системи публічного управління регіональним розвитком в антикорупційному напрямку необхідним є проведення низки заходів по подоланню корупції у сфері надання публічних послуг:

- використання засобів соціальної підзвітності: організація консультаційно-інформаційних служб для інформування громадськості про комплекс гарантованих публічних послуг, що надаються державними та комунальними установами; громадський моніторинг корупційних правопорушень у вказаних закладах із подальшим розголошенням;
- забезпечення ефективного контролю за діяльністю підприємств-надавачів публічних послуг з боку житлово-експлуатаційних управлінь, управлінь охорони здоров'я, управлінь освіти, виконавчих комітетів районних чи міських рад, управлінь захисту прав споживачів; створення умов для залучення до цього процесу громадських організацій;
- посилення взаємодії об'єднань громадян з органами державної влади і органами місцевого самоврядування у сфері формування та реалізації державної антикорупційної політики, забезпечення підтримки громадянським суспільством антикорупційних заходів, що здійснюються державною та регіональною владою;
- створення умов для виконання функцій громадської антикорупційної експертизи нормативно-правових актів Українською антикорупційною коаліцією інститутів громадянського суспільства (створеної на початку грудня 2011 р.), Всеукраїнською громадською організацією «Всеукраїнська Спеціальна Колегія з питань боротьби з корупцією та організованою злочинністю» чи іншими профільними інститутами громадянського суспільства.

III.: З метою підвищення якості законотворчого процесу:

3.1 Направити роботу органів влади на формування відповідних положень національного інформаційного законодавства щодо правового забезпечення діяльності відповідних суб'єктів у сфері інформаційного протиборства.

IV.: З метою удосконалення державної служби необхідно:

4.1 Провести систематизацію законодавства про державну службу, можливо шляхом кодифікації, виключивши подвійне правове регулювання службово-трудова відносин, що виникають, змінюються та припиняються у сфері державної служби.

4.2 В законодавстві про державну службу детально врегулювати питання чітких умов добору на державну службу, а також закріпити вичерпний перелік підстав припинення державної служби для всіх категорій державних службовців.

4.3 Прийняти Закон України "Про дисциплінарну відповідальність державних службовців".

4.4 Дотримання принципу відбору і просування кадрів на основі об'єктивної оцінки їх професійної придатності.

4.5 Створення позитивного іміджу як державного службовця, так і для державної служби в цілому.

4.6 Забезпечення державним службовцям оплати праці і набору соціальних пільг в доступній мірі стимулюючих добросовісний труд і

гарантуючий високий престиж соціального положення державного службовця після своєї відставки.

4.7 Актуалізація в системі державної служби інституту атестації державних службовців.

V.: 3 метою забезпечення безпеки держави:

5.1 Слід терміново інституалізувати, зокрема, такі напрямки як:

- створення спеціалізованого аналітичного центру, який складатиметься із фахових військових, що мають досвід тактичних та стратегічних дій в умовах реального часу;

- забезпечення провідної ролі РНБОУ в розробці концептуальних документів оборонної сфери, що стосуються законодавчого визначення функцій і завдань військових формувань, їх ресурсного та фінансового забезпечення.

5.2 Для підвищення дієвості парламенту в управлінні сферою безпеки та оборони необхідні:

- розширення його повноважень у частині впливу на військові формування та реалізацію оборонної політики;

- розширення меж предмету парламентського контролю, передусім у частині обґрунтованих фінансових потреб оборони;

- визначення системи звітування і персональної відповідальності вищих посадових осіб сектору безпеки та оброни, в тому числі і військових посадовців (крім міністра), які відповідають за конкретний напрямок оборонної діяльності.

5.3 Створити ефективне правове супроводження реформування системи публічного управління шляхом здійснення поетапної систематизації нормативних актів за окремими сферами та інститутами адміністративно-правового регулювання.

5.4 Розробити новий підхід до адміністрування, котрий виходив би з об'єктивних законів переходу до ринку та брав до уваги специфічні умови розвитку української держави.

5.6 Варто розробити концепцію правової політики на засадах забезпечення участі інститутів громадянського суспільства у формуванні та реалізації державної, регіональної політики, створення умов для забезпечення широкого ефективного представництва інтересів громадян в органах виконавчої влади та органах місцевого самоврядування.

5.7 Потребує удосконалення нормативно-правова база з протидії тероризму в частині уточнення понятійно-категоріального апарату Закону України «Про боротьбу з тероризмом», унормування поняття «екстремізм».

5.8 Для забезпечення єдиного підходу на всіх рівнях держави та суспільства до розуміння сутності тероризму та екстремізму як загрози національній безпеці України необхідно удосконалити Концепцію протидії тероризму, а також прийняти Закон «Про протидію екстремізму».

СЕКЦІЯ 10

ІНСТРУМЕНТИ МЕНЕДЖМЕНТУ В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Голова:

Яроміч С.А. – професор кафедри менеджменту організацій ОРІДУ НАДУ при Президентіві України.

Співголова:

Майданюк С.І. – доцент кафедри менеджменту організацій ОРІДУ НАДУ при Президентіві України.

Секретар:

Воловник В. Є. – доцент кафедри менеджменту організацій ОРІДУ НАДУ при Президентіві України.

Учасники секційного засідання, обговоривши питання управлінського змісту розвитку публічного управління, враховуючи думки та пропозиції, висловлені у доповідях та виступах, вважають, що розвиток публічного управління в контексті оптимальності та результативності його функціонування є одним з головних питань адміністративної реформи. Управлінські аспекти стають визначальними в подальшій демократизації суспільного життя.

Учасники секційного засідання також вважають за потрібне врахувати наступне.

1. Результативність процесів реформування публічного управління багато в чому залежить від обраного керівником лідерського стилю як фактору, що забезпечує ефективність діяльності, продуктивність способів взаємовідносин між лідером і підлеглими, і визначає здатність знаходити оригінальне рішення нетипової задачі в нестандартній ситуації. вміння мислити творчо і діяти не за шаблоном для здійснення важко досяжною мети є одночасно і ефективним механізмом самовалідації співробітниками рівня власного професіоналізму. Тому доцільно враховувати сучасні підходи до визначення стилів лідерства та враховувати їх у діяльності керівників органів публічної влади.

2. В цілеспрямованій діяльності органів публічної влади щодо цивільного захисту населення повинен знайти своє місце менеджмент з подолання екстремальних ситуацій (інцидентів). Досвід США з дієвого державноуправлінського впливу на побудову надійної системи протидії будь яким екстремальним ситуаціям (інцидентам) має бути вивченим для подальшого застосування у відповідних вітчизняних структурах. Активізація недержавного сектору, громадських організацій у справі захисту населення має стати одним з напрямів реформування публічного управління.

3. Освіта в Україні прагне бути відкритим соціальним інститутом. Тому потребує удосконалення система управління ринком освітніх послуг та організаційно-економічний механізм регулювання ринку освітніх послуг. Розвиток приватної освіти, залучення кредитів для навчання, створення та функціонування спеціальних накопичувальних та страхових фондів - передумови для успішного розвитку ринку освітніх послуг в Україні.

2. Оскільки потрібно адаптувати норми України до норм прийнятої в ЄС Загальної Рамки Оцінювання (Common Assessment Framework) та розробленої до неї Відмінної моделі європейських засад якісного менеджменту (Excellence Model of the European Foundation for Quality Management (EFQM), то з метою найшвидшого входження до загальної системи оцінювання європейського управління на різних рівнях, доцільно залучити на договірних умовах кращих фахівців з управління якістю ОРІДУ до таких програм міської та обласної рад та виконкомів.

Наукове видання

РЕКОМЕНДАЦІЇ

*Всеукраїнської
науково-практичної конференції
за міжнародною участю*

РЕФОРМУВАННЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ: ТЕОРІЯ, ПРАКТИКА, МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД

(секційні засідання)

31 жовтня 2014 року

[Електронний ресурс]

Відповідальний за випуск *О.В. Патик*

Підписано до друку 10.11.2014.
Формат 60x84/16. Гарнітура «Times».
Обл.-вид.арк. 2,2. Зам. № 88/11.

Видавництво
Одеського регіонального інституту державного управління
Національної академії державного управління
при Президентіві України
Свідоцтво ДК № 1434
від 17 липня 2003 р.
65009 м. Одеса, вул. Генуезька, 22
тел. (048) 729-76-48, 729-76-49
www.oridu.odessa.ua